

NAMASZCZENIE CHORYCH

"Przez święte chorych namaszczenie i modlitwę kapłanów cały Kościół poleca chorych cierpiącemu i uwielbionemu Panu, aby ich podźwignął i zbawił; a nadto zachęca ich, aby łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa, przysparzali dobra Ludowi Bożemu"

/KKK 1499/ **Obowiązek poproszenia kapłana ciąży na najbliższej rodzinie chorego. W przypadku ciężkiej choroby lepiej poprosić kapłana wcześniej**, bowiem jest to sakrament umocnienia. Sakrament ten może być przyjmowany wielokrotnie, a nie tylko w przypadkach krańcowych.

Jeśli jest Najświętszy Sakrament, podczas drogi do chorego **nie rozmawiamy** z księdzem, tylko adorujemy Pana Jezusa.

Przygotowanie mieszkania: stół nakryty białym obrusem, krzyż, świeca, woda święcona i kropidło, wata, sól, kawałek chleba, woda do popicia dla chorego. W czasie udzielania sakramentu namaszczenia chorych powinni modlić się wspólnie także domownicy.

Sakramentu namaszczenia chorych

można udzielić w następujących przypadkach:

- jeśli jest przewlekła choroba,
- osobom starszym wiekiem,
- przed operacją medyczną,
- nieprzytomnym lub psychicznie chorym, jeśli można przypuszczać, że w normalnych warunkach życzyłyby sobie przyjęcia tego sakramentu.

SAKRAMENTU TEGO NIE UDZIELA SIĘ ZMARŁYM! Kapłana z posługą do chorego lub umierającego wzywamy jak najszybciej i o każdej porze dnia lub nocy.